

VISSZHANG A SVÁJCI ALPOKBAN

Franciaországban, Finnországban és Svédországban. Emellett fesztivált is rendezek: művészeti vezetője vagyok Svédország legnagyobb fesztiváljának. Nyáron lesz, fenn a Sarkkörön, s negyven koncert szerepel a műsorban. Ehhez hozzájön, hogy van Svédországban egy kamarazenekarom. Nagyon jó együttes, amelynek a zenei igazgatója vagyok. Velük turnézom és lemezeket csinálók. Franciaországban, Besançonban vagyok zenei igazgató: az operaszínházé is. Ebben a városban van talán Európa legfontosabb karmesterversenye. Itt elindítottam a szezont, és kidolgoztam a jövő évi tervét. Az opera most fog majd kinyitni...

◆ Magyarországra hívnak-e tanítani?

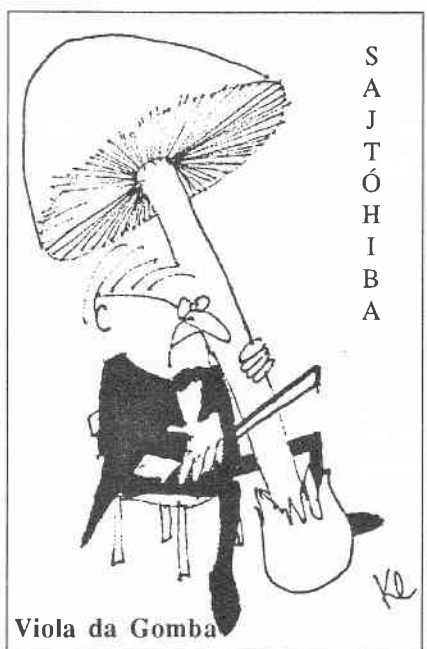
— A Bartók-szemináriumokat csináltam, azon kívül nem.

◆ Most már nem lenne akadály...

— Gondolom, nem. A Rádiózenekaron — akikkel nagy örömmel dolgoztam —, a Budapesti Vonósokon és rajtuk kívül más nem hívott meg. Valószínűleg van elég karmester.

◆ Remélem, ez változik majd, és hamarosan újra magyar pódiumon láthatunk viszont.

*Kérdező: Popa Péter
Lejegyezte:
Brém-Nagy Ferenc*

S
A
J
T
Ó
H
I
B
A

Viola da Gomba

A BM Duna Szimfonikus Zenekar svájci vendégszereplésen vett részt 1994. szeptember 14–26 között. Ez a 12 nap négy koncertre, valamint sok új zenészbarátság megkötésére adott lehetőséget vendéglátóinkkal, a langenthaler Lehrergesangverein Oberaargau és a kriegstetteni Wasseramt Kreis Singen kórossal.

A műsor igazi kulturális csemege volt a svájci zenerajongóknak. Az első két koncerten Lagenthalban és Herzogenbuchseben Mozart-estet tartottunk. A műsorban a B–Dúr Fagottverseny, majd a Requiem csendült fel, nemzetközi szolista-gárdával. A Fagottverseny szolista-gárdája a zenekar tagja, Szabó Zsolt, karmestere vezető karnagyunk, Deák András volt. A Requiemet vendéglátóink karmestere, Markus Oberholzer dirigálta. Vérébéli muzsikust ismerhettünk meg személyében. Főlkészültsége példaértékű volt, és nagymértékben hozzájárult a kritikákban megjelent igen jó minősítéshez.

Az utolsó két előadáson Tippet: Korunk gyermeke című műve hangzott el. Igazi mélyérzelmű mestermunkáról van szó; kár, hogy Magyarországon nemigen játszott darab. A feladat nehézsége és szépsége óriási koncentrációt eredményezett. Szinte vibrált a levegő, a közönség tökéletes csendben hallgatta a művet, majd a végén szünni nem akaró tapssal jutalmazta az együttesek művészeit, valamint a szolista-gárdát. A kritika és a közönség visszajelzései alapján is igazi sikerként könyvelhetjük el ezeket a hangversenyeket.

A mai nehéz gazdasági helyzetben, mikor a régi partnerek megtartása is nehéz, nemhogy újak szerzése, fölmerül a kérdés: miért pont egy magyar zenekart hív meg egy svájci kórus? A válasz több helyen keresendő. Természetesen a minőségi munka az első. Ahhoz, hogy a nemzetközi porondon is megálljuk a helyünket, föl kell vennünk a versenyt a helyi zenekarokkal, és ez gyakran nem is olyan könnyű. Elég csak a zenekar katasztrofális hangszerállományára gondolnunk, amely egy-két éven belül lehetetlenné fogja tenni a minőségi munkát. A második a nemzetközi kapcsolatok kiépítése. Van egy mondás, miszerint a pénz is ott fial, ahol már van. Így van ez a koncertezéssel is. Két évvel ezelőtt a zenekar évek óta ismétlődő téli turnén vett részt Németországban.

Az előadás után megkeresett minket a kórus szervezője, és koncertlehetőséget ajánlott fel zenekarunknak. Így tavaly elsőként Haydn: Évszakok című oratóriumát adtuk elő két koncerten. Ennek folytatásaként jött létre ez a négy koncert. Legnagyobb örömünkre az eltöltött két hét nem csak száraz munkakapcsolatot eredményezett, hanem igazi zenészbarátságok létrejöttét is. Annál is inkább, mivel a kórustagok a szó legszorosabb értelmében váltak vendéglátóinkká, hiszen a zenekari tagok a kórus tagjainál kaptak szállást. Betekintést nyerhettünk a svájci emberek hétköznapjaiba, s örömmel láttuk, hogy az érdeklődés kölcsönössé vált. Megható példája volt ennek, hogy a búcsúvacsora meglepetéseként a kórus magyar nyelven énekelte el Himnuszunkat.

Nagy odaadással készültünk a vendéglátás viszonzására, melyre 1994. október 9–16 között került sor, mikor is a langenthaler kórossal október 12-én a Mátyás Templomban, majd október 14-én a BM Duna Palotában Mozart Requiemjét adtuk elő. Szolista-gárdánk a Magyar Állami Operaház művészei voltak: Kertesi Ingrid, Németh Judit, Berkes János, Szüle Tamás. A svájci sikersorozat itthon is folytatódott. A két teltházas előadáson a közönség szünni nem akaró vastapssal köszönte meg a zenekar és a kórus muzsikáját.

Őszintén reméljük, hogy az a barátság, amely a két együttes között kialakult, még sok olyan produkciót tartogat számunkra, melyek hangjai fölverik a templomok és koncerttermek csendjét.

☞ Szabó Zsolt
a művészeti tanács
elnöke